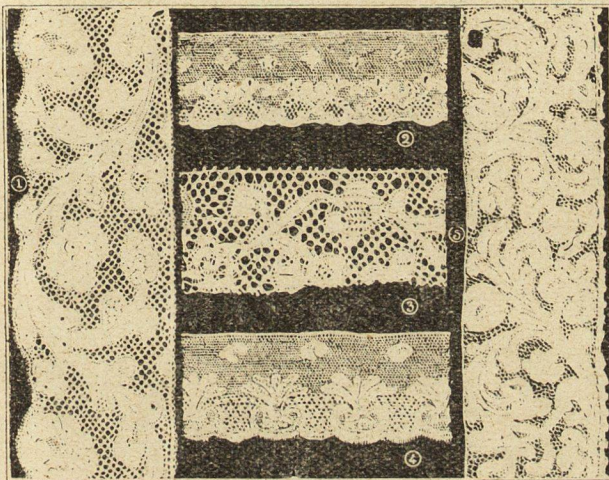


ъ игла, наречена **венецианска** или **ретичела**. Въ сжщото почти реме въ Фландрия се е зародила дантелата, работена съ много ълбета, навити на вретенца, известна днесъ подъ името „**Брюкелска**“.

Презъ царуването на Людовикъ XIV много венециански майторки на дантели били повикани въ Франция, кждето открили аботилници, за тази тѣй изящна украса на яки и маншети.

Най-хубавитѣ дантели се фабрикували тогава въ Алансонъ, тѣ кждето и името имъ. Когато дантелата станала необходимостъ а мъжкото и женското облѣкло, започнали да я фабрикуватъ ѣ машини, което намалило стойността ѣ.



Фиг. 153.

Дантели: валансиенъ, шантили, малинъ и блонда
(работени на ржка)

Единствена дантелата работена съ вретена останала неимитирана и най-търсена отъ любителитѣ на хубавото.

Тази изящна ржчна дантела била нѣколко вида:

Валансие, шантили, тюль-малинъ и блонда. (Фиг. 153).

Дантелите съ игла се работятъ върху единъ пергаментъ, на който е нарисуванъ модела и, по която рисунка иглата бринчи и фигуритѣ. Само дантелата съ вретена се работи на специално ергевче въ видъ на възглавница, по която съ топлийки сж отбѣязани по-главнитѣ точки на рисунката и на които се закачатъ онцитѣ при изплитането. Днесъ всички тѣзи дантели се работятъ а машина. (Фиг. 154 и 155).

Другъ видъ ржчна дантела е оная, която се плете съ игла,